

VIERING STIJN

Mensen van voorbij
Ze blijven met ons leven
Mensen van voorbij
Ze zijn met ons verweven
In liefde, in verhalen
Die wij zo graag herhalen ....

Naar Hanna Laam

MUZIEK

Nothing Else Matters - Metallica
Stairway to heaven - Led Zeppelin

AFSCHIED VAN EEN VRIEND

Alles is voorgoed gedaan
Als jij er klaar voor bent
'k Heb aan je zijde gestaan
Mijn God, ik heb je graag gekend
Ik blijf nu hier jij gaat naar daar
En daar is niet zover van hier
We spreken af, ik weet niet waar
En daar ontmoeten we elkaar
Zonder jou tikt de klok even snel
Maar de tijden veranderen wel
Dus ik neem afscheid, jij moet nu gaan
Weet dat je in m'n hart altijd blijft voortbestaan
Slaap zacht, je hebt het verdiend
Je vocht tot aan je laatste zucht
En ga, ga nu m'n vriend
En droom voor eeuwig opgelucht
Net zoals vroeger kom je wel terecht
Ik weet je vindt een thuis heel gauw
En ik herhaal wat jij me ooit hebt gezegd
In m'n hart blijf ik je trouw
Zonder jou...
En ik weet ik zou dankbaar moeten zijn
Maar precies daarom doet het zo'n pijn
Zonder jou...

MENSEN VAN VOORBIJ

Mensen van voorbij
Ze blijven met ons leven
Mensen van voorbij
Ze zijn met ons verweven

In liefde, in verhalen
Die wij zo graag herhalen
In bloemengeuren, in een lied
Dat opklinkt uit verdriet
Mensen van voorbij
Ze worden niet vergeten
Mensen van voorbij
Zijn in een ander weten
Bij God mogen ze wonen
Daar waar geen pijn kan komen
Mensen van voorbij
Zijn in het licht, zijn vrij
(Hanna Lam)

TRANEN (STIJN)

Drup, drup, drup
Tranen van verdriet
Omdat jij ons verlaten hebt
Omdat je ons achtergelaten hebt

Drup, drup, drup
Tranen van vragen
Waarom nu jij
Waarom ons maatje

Drup, drup, drup
Tranen van woede
Zo veel mensen
Maar net jij moest weg

Drup, drup, drup
Tranen van vriendschap
Want je was onze vriend
Onze lach, onze maat

Drup, drup, drup
Tranen van geluk
Omdat wij onze herinneringen hebben
Omdat we jou mochten kennen

Drup, drup, drup
Tranen voor jou Stijn
Je was, je bent
Mijn maat, mijn kamerraad, mijn vriend

HERINNERINGEN VAN DE STUDENTEN

Stijn, Stentje, maatje

Er zijn bij mij meerdere momenten die me doen denken aan Stijn. De twee momenten waar ik de Stijn het beste mee kan beschrijven zijn het squashen en de Mac Donald's. Het squashen was met heel de klas. Iedereen was van plan om Stijn te doen verliezen maar de Stijn had gezegd dat hij niet ging verliezen. Uiteindelijk was het ook zo want als Stijn zei dat hij goed in iets was dan was dat ook. Hiermee bedoel ik dat je de Stijn echt wel kon vertrouwen op alle vlakken.

Zo hadden we ook een gezellige uitstap naar de Mac Donald's, met heel de klas in de auto, ik had mij opgeofferd om in de koffer mee te gaan, de Stijn natuurlijk trots van voor aan het stuur. Rijden vond hij gezellig en hij kon het ook wel. Ik had gewone boterhammen bij op dat moment, maar met de sfeer die er was smaakte mijn boterhammen even goed als de hamburgers van de rest van de klas. Nu tijdens de middagpauzes zijn mijn boterhammen soms wat droog, op die momenten heb ik goesting om terug met de Stijn naar de Mac Donald's te gaan.
(Bert)

Stijn las graag de P-magazine. Toen ik was gevallen in een wielervedstrijd en thuis van die val aan het recupereren was, stond Stijn de dag erna aan mijn deur met jawel een P en

natuurlijk met die grote plezante lach op zijn gezicht... zonder die lach was Stijn, Stijn niet. Die P-magazine was om beter te kunnen recupereren zei Stijn. Maar zo'n gebaar, met of zonder P, was typisch Stijn, en voor mij veel meer waard dan dat tijdschrift. Ik heb Stijn maar 1 jaar gekend maar het lijkt of we elkaar al kenden vanaf onze geboorte, Stijn ik vergeet je nooit! (Jeffrey)

Ik herinner me alles nog zoals gisteren, vooral je lach. Die zal ik ook nooit vergeten en de avonturen die we hebben meegemaakt ook niet. Zo moet ik denken aan de schachtenverkoop, jij was helemaal in form en wou ravotten maar ik had geen zin. Of de lessen dat we naast elkaar gingen zitten puur om elkaar wakker te houden door elkaar op de schouder te slaan. Of samen naar de meisjes kijken, dat waren dagen! Ook film kijken op je ipod. Maar je hebt me ook eens enorm laten verschieten, die keer toen we kwamen kijken naar de badminton, dacht ik dat het glas ging breken. Gelukkig gebeurde het niet.

En natuurlijk was er ook het uitkijken naar de middagpauze of samen in de mediatheek zitten met geregeld opmerkingen omdat we luidruchtig waren. (Werner)

Het moment dat Stijn op de fruitfuif in Mol kwam opdagen. Om reclame te maken voor de fuif van hommelmelkermis. Daar stond hij dan zo'n 30km van thuis. Zijn reactie was "jawadde dat is hier een toffe fuif". (Jo)

Ik heb met Stijn alleen maar toffe momenten gekend en deze momenten zal ik mij altijd blijven herinneren. De vele TD's die we samen hebben beleefd de vele grappige momenten in de klas waar jij steeds bij was. En natuurlijk de dag waarop jij, Toon en ik gingen skiën in Landgraaf. We waren nog maar onderweg en de eerste grappige momenten waren al een feit. We namen na veel zoekwerk uiteindelijk de juiste afslag richting Landgraaf, toen Toon plots de extra grote fietspaden in Nederland leerde kennen. In plaats van op de weg te rijden, reden wij in de verkeerde richting het fietspad op. Ook in Landgraaf zelf hebben we enorm veel grappige momenten beleefd. Zo kwamen we na een halve dag

skiën terug in de kleedhokjes, toen plots bleek dat de sleutel van de kastjes waar onze kleren in lagen verdwenen was. Daar stonden wij, in Nederland als Belg zonder de sleutel van ons kastje. Na een half uur zoeken bleek dat er toch nog aardige mensen waren die de sleutel hadden gevonden en aan de balie hadden achtergelaten. Al deze momenten samen met jouw zal ik mij blijven herinneren. En Stijn we gaan je nooit vergeten. (Gert)

Stijn, plaaggeest dat ie is. Heel mijn cursus volkladden met zijn alcoholstift en daarna maar zitten lachen. Die lach kan ik mij nog altijd voorstellen. Of die keer dat we gingen squashen met de klas, dat hij ons iedere keer liet verschieten door het balletje met volle kracht tegen de ruiten te slaan. Zo herinner ik mij Stijn, altijd plezier. (Thomas)

Ik heb de Stijn een jaar gekend en we hebben samen leuke momenten beleefd : td's, skiën, doop, zelfs de gewone lessen, springuren enz.
Het waren misschien allemaal maar alledaagse dingen maar het was steeds een plezier van begin tot einde.
Er is dit jaar een lach minder en ik denk dat heel ons klas kan zeggen dat dit voelbaar is. (Toon)

Zijn klasje: Bert, Jeffrey, Werner, Jo, Toon, Gert, Thomas, Jan

FOTO'S DIE GETUIGEN

Kvraaghetaan - Fixkes

DE DOCENTEN GETUIGEN

Die stille aanwezige

Vorig academiejaar mocht ik jou welkom heten in onze hogeschool.

Reeds op de onthaaldag bleek meteen dat het klikte in de groep!

In de les en in het mentoruur was jij altijd die stille aanwezige. Het heeft even geduurd voor ik jou beter leerde kennen.

Jij genoot van het studentenleven!
Ik zie je nog steeds verschijnen op de contactavond,
nagenietend van een EMT-activiteit, met pretlichtjes in je ogen.

Je nam ook je verantwoordelijkheden als student
met twee handen vast,
bleef altijd optimistisch, ook als het moeilijk ging.
Die positieve verantwoordelijke houding was tekenend voor jou.

Jij was een student zoals we ze hier graag zien,
een student die ons werk boeiend maakt!

Het was fijn om jou te kennen.
En één ding weet ik heel erg zeker,
Jouw glimlach en jouw guitige blik zal ik nooit vergeten!

We hebben samen een stukje gewandeld

We hebben samen een stukje gewandeld
Stijn, de andere ET'ers en ik.

We begonnen altijd vroeg op donderdagmorgen.
De 'goesting' in 3u Engels was niet altijd even groot
maar toch,
ik kon rekenen op die groep die ervoor ging,
die studenten die het voor ons de moeite waard maken.
Stijn was één van hen.
Sommige jongens vallen op;
niet door kabaal,
maar door eenvoudige dingen.
Stijn was er zo één.

Gewoon,
spontaan,
goedgehumeurd,

vriendelijk,
beleefd,
een jongen met het hart op de juiste plaats.
Zo was Stijn.

Hij zette zich in en werkte mee, ook op de moeilijke momenten.
Hij ging de uitdaging aan.
Hij deed zijn deel in groepswerken en gaf het beste van
zichzelf in zijn presentatie.
Van sommige studenten weet je gewoon: het lukt ze wel.
Stijn was er zo één.

Hoe kon ik vermoeden dat we niet zouden kunnen afmaken wat
we samen begonnen waren...

Het was fijn Stijn te kennen en voor mij en de groep
maakte hij het verschil.
Als ik aan hem denk zie ik zijn glimlach...

Bedankt, Stijn.

Zin in techniek

Stijn was een jongen die zin had in techniek. Dit was duidelijk als
er een schakeling diende gebouwd te worden of er moesten
metingen gedaan worden tijdens de labo's. Met enthousiasme
maar met de nodige precisie werkte hij samen met z'n
medestudenten. Hij had ook steeds snel door hoe de
schakelingen werkten, wat getuigde van zijn inzicht voor techniek,
en kon dit achteraf ook goed weergeven bij zijn verslagen. Als
leraar merkte je dan ook dat Stijn graag naar je lessen kwam en
zich volledig inzette voor z'n vakken.

DENK JE DAT WE OOIT AFGELOPEN ZIJN, EEKHOORN?

Denk je dat wij ooit afgelopen zijn, eekhoorn? vroeg de mier op een keer.

De eekhoorn keek hem verbaasd aan.

"Nou, zoals een feest afgelopen is", zei de mier, "of een reis."

De eekhoorn kon zich dat niet voorstellen.

Maar de mier keek uit het raam naar de verte tussen de bomen en zei: "Ik weet het niet, ik weet het niet..." Er verschenen rimpels in zijn voorhoofd.

"Maar hoe zouden we dan moeten aflopen?", vroeg de eekhoorn. "En als een reis is afgelopen wrijf je in je handen en kijk je of er nog een potje honing in de kast staat. Maar als wij zijn afgelopen..."

De mier zweeg. Hij maakte een raar geluid met zijn voelsprietten.

"Wat is dat voor een geluid?", vroeg de eekhoorn.

"Knakken", zei de mier.

Daarna bleef het lange tijd stil.

De mier stond op en begon, met zijn handen op zijn rug, door de kamer heen en weer te lopen.

"Denk je erover na?", vroeg de eekhoorn.

"Ja", zei de mier.

"Weet je het al?"

"Nee".

De mier ging ten slotte weer zitten.

"Ik weet het niet", zei hij. "Ik weet vrijwel alles, dat weet je, hé eekhoorn..."

De eekhoorn knikte.

"Wat ik niet weet", ging de mier verder, "mag geen naam hebben. Maar of wij ooit aflopen..."

Hij schudde zijn hoofd.

De eekhoorn schonk nog een kopje thee in. De mier nam een onzeker slokje.

(Toon Tellegen)